

του Μιχαήλ Χούλη, Θεολόγου

Ο ΘΕΟΣ ΘΑ ΚΡΙΝΕΙ ΤΟΥΣ ΠΑΝΤΕΣ ΜΕ ΜΕΤΡΟ ΤΗΝ ΑΛΗΘΙΝΗ ΑΓΑΠΗ

Πώς κρίνεται και πώς θα κριθεί ο κάθε άνθρωπος στο παρόν και στο μέλλον, ποια πρέπει να είναι η σχέση του με τους συνανθρώπους του, τι δίδεται ως προτεραιότητα στη ζωή πέρα από τις άλλες φυσικά αρετές, που είναι ανάγκη να μας κοσμούν; Για όλα αυτά ο Χριστός απαντά με μια εξαιρετη παραβολή, η οποία σηματοδοτεί την πορεία μας από την εδώ προς την άλλη ζωή και μας αξιολογεί με κριτήριο αιωνιότητας:

«Όταν (είναι άγνωστο το πότε της Δευτέρας Παρουσίας) θα έρθει ο Υιός του ανθρώπου (μεσσιανικός τίτλος από την Π.Δ., ενώ ο ίδιος ο Ιησούς αυτοχαρακτηρίζεται έτσι και στην Κ.Δ., επισημαίνοντας ότι ήρθε για τη σωτηρία μας και ως άνθρωπος) μέσα στη δόξα του (το άκτιστο φως και η Χάρη Του) και όλοι οι άγιοι άγγελοι μαζί Του (πνευματικά όντα που διακονούν στη σωτηρία των ανθρώπων), τότε θα καθίσει πάνω στο θρόνο της δόξας Του» [όλα τα περιγραφόμενα είναι απλά εικόνες δικαστηρίου όπως το συναντάμε και στο Δανιήλ 7,10. Δεν θα διεξαχθεί φυσικά αυτοκρατορικό δικαστήριο, αλλά χρησιμοποιείται εδώ παραβολική γλώσσα που εξηγεί την τελική κρίση όλων, που άλλωστε θα γίνει χωρίς να πατήσει καν ο Κύριος στη γη, αφού οι δίκαιοι θα αρπαχθούν πάνω σε νεφέλες εις απάντηση του Κυρίου εις αέρα (Α΄ Θεσσαλ. 4,17) και οι ασεβείς θα βιώσουν την κολαστική οδύνη (Ματθ. 24,30 - Αποκ. 1,7)].

«Και όλα τα έθνη θα συναχθούν μπροστά του, και θα τους ξεχωρίσει μεταξύ τους όπως ακριβώς ο ποιμένας ξεχωρίζει τα πρόβατά του από τα κατσίκια» [θα κρίνει Ιουδαίους και εθνικούς με το ίδιο κριτήριο, ισότιμα και δημοκρατικά, και όχι τους εβραίους με περισσότερη επιείκεια, όπως νόμιζαν οι ίδιοι, δεδομένου ότι ήσαν απόγονοι του Αβραάμ και του Μωυσή]. «Και θα στήσει αφενός τα αρνιά από τα δεξιά του (από την καλή πλευρά, τους ευσεβείς, πράους και ταπεινούς), αφετέρου τα ερίφια από τα αριστερά του (τους κακούς, άπονους και ασεβείς). Τότε θα πει ο βασιλιάς σ' αυτούς που είναι από τα δεξιά του: "Ελάτε οι ευλογημένοι του Πατέρα μου, κληρονομήστε την ετοιμασμένη για σας βασιλεία από την αρχή της δημιουργίας του κόσμου» (πνευματική δηλαδή βασιλεία που είναι ήδη έτοιμη από την αρχή της δημιουργίας και δεν θα ετοιμαστεί δήθεν σαν κοσμική στο μέλλον).

«Γιατί πείνασα και μου δώσατε να φάω, δίψασα και μου δώσατε να πιω, ήμουν ξένος και με περιμαζέψατε (οι ξένοι αντιμετώπιζονταν ενίοτε εχθρικά και με προκατάληψη), γυμνός (ο διαθέτων ελάχιστα και φτωχικά ρούχα) και με ντύσατε, ασθένησα και με επισκεφτήκατε, ήμουν σε φυλακή και ήρθατε προς εμένα». Το ύψιστο επομένως κριτήριο αξιολόγησης θα είναι τα καλά έργα και η φιλανθρωπία που γίνεται από αγάπη, αδιακρίτως και ανιδιοτελώς. Όπως συνάγεται από άλλα σημεία της Αγίας Γραφής, η πνευματική αξιολόγηση δια της έμπρακτης αγάπης και φιλανθρωπίας δεν αναιρεί την ανάγκη απόκτησης και άλλων σπουδαίων αρετών (δια της ασκήσεως, υπακοής, νηστείας, ταπείνωσης, φιλοπατρίας κ.λπ.), θέλει όμως να τονίσει εδώ ο Χριστός πως η αγάπη οφείλει να είναι το κύριο χαρακτηριστικό της ζωής μας.

«Τότε θα του αποκριθούν οι δίκαιοι λέγοντας: “Κύριε, πότε σε είδαμε να πεινάς και σε θρέψαμε, ή να διψάς και σου δώσαμε να πιεις; (ο τρόπος απάντησής τους δείχνει πόσο ανιδιοτελείς είναι και ταπεινοί, αφού δεν περιμένουν ανταλλάγματα για τις καλές τους πράξεις). Πότε σε είδαμε ξένο και σε περιμαζέψαμε, ή γυμνό και σε ντύσαμε; Πότε σε είδαμε να είσαι ασθενής ή σε φυλακή και ήρθαμε προς εσένα”; Και αφού αποκριθεί ο βασιλιάς, θα τους πει: “Αλήθεια σας λέω, ΕΦΟΣΟΝ ΤΟ ΚΑΝΑΤΕ Σ’ ΕΝΑΝ ΑΠΟ ΑΥΤΟΥΣ ΤΟΥΣ ΑΔΕΛΦΟΥΣ ΜΟΥ ΤΟΥΣ ΑΣΗΜΑΝΤΟΥΣ, Σ’ ΕΜΕΝΑ ΤΟ ΚΑΝΑΤΕ”» [(α) ταυτίζει λοιπόν ο Χριστός τον εαυτό Του με κάθε άνθρωπο που έχει ανάγκες και προβλήματα και αυτό αποτελεί μεγάλη τιμή για μας, (β) Η άπειρη αυτή αγάπη του Θεού προς τους καταφρονημένους και ελαχίστους δεν συναντάται σε καμία θρησκεία, εκτός από την αποκαλυπτική αλήθεια του Χριστιανισμού, και (γ) φανερώνει ότι ο Ιησούς είναι Θεός και Κύριος].

«Τότε θα πει και σ’ αυτούς που θα βρίσκονται στα αριστερά του (υποτιμητικό μέρος): “Φύγετε από εμένα οι καταραμένοι, στη φωτιά την αιώνια (στο αιώνιο βασανιστικό πυρ και όχι φυσικά στην ανυπαρξία), την ετοιμασμένη για το διάβολο και τους αγγέλους του (ο Θεός δεν θέλησε το κακό ορισμένων ανθρώπων, αλλά η αρνητική και κακή ελεύθερη βούλησή τους, τους ώθησε οικειοθελώς να βρεθούν με την μεριά των δαιμόνων. Άλλωστε προσφέρει ο Κύριος αμέτρητες ευκαιρίες στην καθημερινή μας ζωή για συγνώμη και μετάνοια). Γιατί πείνασα και δε μου δώσατε να φάω, δίψασα και δε μου δώσατε να πιω, ήμουν ξένος και δε με περιμαζέψατε, γυμνός και δε με ντύσατε, ασθενής και σε φυλακή και δεν μ’ επισκεφτήκατε”. Τότε θα του αποκριθούν και αυτοί λέγοντες: “Κύριε, πότε σε είδαμε να πεινάς ή να διψάς ή ξένο ή γυμνό ή ασθενή ή σε φυλακή και δε σε διακονήσαμε”; (ουδείς θα κριθεί χωρίς απολογία). Εκείνος θα αποκριθεί σ’ αυτούς ως εξής: “Αλήθεια σας λέω, εφόσον δεν το κάνατε σε κάποιον από αυτούς τους ασήμαντους, ούτε σ’ εμένα το κάνατε”»

«Και θα πάνε αυτοί σε κόλαση αιώνια (οριστικός χωρισμός από τον Θεό, πόνος και δυστυχία, δεύτερος θάνατος, για όσους φυσικά δεν μετανοήσουν όσο ακόμη ζουν στη γη, διότι δεν παραβιάζει συνειδήσεις ο Θεός αν κάποιος δεν επιθυμούν τη λύτρωσή τους), ενώ οι δίκαιοι σε ζωή αιώνια (ατελεύτητη ευφροσύνη μετά του Θεού και εν Αγίω Πνεύματι)» (Ματθ. 25, 31-46).

Ο Θεός επομένως δεν είναι τιμωρός, ούτε εκδικείται. Αυτό φαίνεται καθαρά και στην παραβολή του Σπλαχνικού Πατέρα. Οι λανθασμένες επιλογές μας είναι αυτές που ζημιώνουν εμάς ή τους συνανθρώπους μας και μας χωρίζουν από το Θεό και τους γύρω μας.

ΒΟΗΘΗΜΑΤΑ:

1. «Το Ευαγγέλιο του Ματθαίου», Νικ. Σωτηρόπουλου, εκδ. Ο Σταυρός, 1981
2. «Κυριακοδρόμιο», εκδ. Άρτος Ζωής, Αθ. 2011.
3. «Λόγος και ύπαρξη», Κων/νου Γρηγοριάδη, έκδ. β΄, τ. α΄, εκδ. Η Μεταμόρφωσις του

Σωτήρος, Αθήνα.

4. «Ορθόδοξα μηνύματα», Σταύρου Φωτίου, εκδ. Γρηγόρης, Αθ. 2000.